

Bilag II.

DET ARNAMAGNÆANSKE INSTITUT.

København, den 30. maj 1961.

Til undervisningsministeriet, Frederiksholms Kanal 21, K.

Som svar på undervisningsministeriets brev af 20. ds. (jr. n. 400'59) skal jeg til spørgsmål 26 meddele følgende:

Af samlingens knap 2 000 islandske håndskrifter er der i tiden april 1957, da Det arnamagnæanske Instituts konserveringsværksted begyndte sin virksomhed under ledelse af Birgitte Dall, og indtil nu restaureret 47 håndskrifter (30 skrevet på pergament og 17 på papir), hvilket har kostet i alt 24 690 kr., altså i gennemsnit ca. 525 kr. pr. håndskrift. Iblandt disse er nogle af de håndskrifter, som allermost trængte til restaurering og konservering, men der er på den anden side også nogle, som blot har fået nogle folder udglattede eller andre mindre reparationer. Man er ikke gået systematisk frem, men reparationerne er foretaget i tilslutning til det videnskabelige arbejde og til kvartslslysfotograferingen.

Da man ikke har modtaget nogen fortegnelse over de håndskriftnumre, som af regeringen foreslås udleveret til Island, og da man ydermere hverken har tid eller arbejdskraft til at gennemgå de enkelte håndskrifter med henblik på deres konserveringsbehov, hvilket ville tage flere måneder, er man ikke i stand til konkret at besvare det stillede spørgsmål, hvor stor en del af de af lovforslaget omfattede håndskrifter der tiltrænger restaurering og konservering. Imidlertid mener jeg, at de ovfr. nævnte 47 håndskrifter er et repræsentativt udvalg, således at man vil kunne regne med et

beløb af ca. 525 kr. pr. håndskrift. Det må ganske vist tilføjes, at der indimellem findes nogle håndskrifter — højt regnet et par hundrede — som næppe trænger til nogen restaurering, men på den anden side har det stadige og frugtbare samarbejde med instituttets fremragende konservator vist, at behovet for restaurering er langt større, end man på forhånd anede; dette skyldes bl. a. den omstændighed, at tidligere restaureringsforsøg i mange tilfælde nærmest har gjort ondt værre og må gøres om, hvis håndskrifterne ikke skal gå helt til grunde.

Der findes i samlingen et ikke helt ringe antal håndskrifter — jeg gætter på 50-100 numre — hvis tilstand er af den art, at de ikke uden risiko for ødelæggelse kan fjernes fra samlingen uden forudgående restaurering.

For håndskrifternes skyld må man indtrængende tilråde, at man ikke inden en evt. udlevering begrænser restaureringen til de mest medtagne numre, men foretager en gennemgribende restaurering af alt, som evt. påtænkes udleveret, idet man på Island hverken har eller i den nærmere fremtid vil kunne skaffe en konservator af Birgitte Dalls standard. Hvor lang tid dette arbejde vil tage, kan umuligt siges på forhånd; man kan kun minde om, at det har taget 4 år at restaurere 47 håndskrifter, men her må det tages i betragtning, at instituttet med sin beskedne bevilling til dette formål ikke engang har kunnet lægge beslag på halvdelen af konservatorens arbejdskraft.

Jón Helgason.